

Nicaragua i media respektive Nicaragua i verkligheten

Nicaragua i media respektive Nicaragua på riktigt

I Nicaragua upplever befolkningen dagligen landets revolutionära utveckling. Dvs. demokratisering av ekonomin, modernisering av hälsovårds- och utbildningssystemen, uppgradering av infrastrukturen och en dynamisk bekräftelse av kultur, identitet och nationell värdighet.

Men utomlands är dessa enorma socio-ekonomiska framsteg så gott som osynliga. Det är intressant att titta på detta närmare.

I en intervju nyligen observerade finansminister Ivan Acosta att Nicaragua är ett av de länder där den ekonomiska tillväxten är störst: ?Vi växte under pandemin med sammanlagt 8,3 procent. Det är den högsta tillväxten i Centralamerika och en av de högsta internationellt.? Siffror som bekräftar detta erkänns av internationella finansinstitut. Såväl Världsbanken, Internationella Valutafonden och Centralamerikanska Banken bekräftar att Nicaragua är ett av de länder som är bäst på att utföra det man åtagit sig när det tagit lån. Dessutom har Financial Action Task Force intygat att landet är fritt från penningtvätt.

En studie i maj 2021 från WHO och Oxfords Universitet satte Nicaragua som ett av de tio säkraste länderna för resande med hänsyn till covid-19. Landet har det bästa utrustade och vidsträckt offentliga hälsovårdssystemet i Centralamerika. Ytterligare sex sjukhus är under färdigställande och landet invigde nyligen den första tillverkningsanläggningen för medicinskt syre i Centralamerika. Hälsovård är gratis.

Likaså är det offentliga skolväsendet, från förskola till studenten, gratis. Det gäller också yrkesutbildningar. De offentliga universiteten garanterar lika rätt till högre studier för alla studenter. Fler än 1,2 miljoner elever får skollunch i ett land med en befolkning på 6,5 miljoner.

Nicaragua är ett av de länder i världen som ligger främst i jämlikhet mellan könen. Likaså är det bland de första vad gäller säkerhet för medborgarna i Latinamerika och Karibien. Landet har det bästa vägnätverket i Centralamerika. Två miljoner familjer har fått rätt till sin jord och egendom av staten. 70 procent av energin kommer från förnybara källor och elnätet når 99 procent av befolkningen. Staten subventionerar priset på bensin och dess biprodukter, för kollektiva transporter och för elektricitet till låginkomstfamiljer.

Nicaragua har det mest demokratiska och avancerade systemet för ursprungsbefolkningens rättigheter i Latinamerika. Mer än 30 procent av landets yta är till för de 23 grupperna av ursprungsfolk och afroättlingar. Landet är i det närmaste självförsörjande med livsmedel.

Man skulle kunna tro att dessa enorma sociala landvinningar som folket gjort genom Sandinistrevolutionen skulle vara av intresse och beundras av omvärlden. Men så är inte fallet, tvärtom. Självklart är dessa framgångar kända och upplevs varje dag av befolkningen. Folkets segrar erkänns, även om diskret, av olika berörda internationella organisationer, sådana som WHO, FAO, UNICEF, UNESCO med flera.

Det viktigaste att inse är att Nicaragua övervunnit århundraden av kolonialt förtryck och nykolonial exploatering. Men efter Sandinisternas seger 1979 har det förts en oavbruten kampanj av trakasserier och aggression utlöst av USA och dess allierade. Det är källan till de systematiska media-, NGO-, akademiska- och institutionella ansträngningar för att förminska, förneka, underminera och ignorera den ovedersägliga framgången för den politik som president Daniel Ortega leder.

Vi har att göra inte bara med den rutinmässiga psykologiska krigföringen som internationell media för, men också en beslutsam propagandaoffensiv som förs av olika NGO:er, akademier och institutioner, sådana som OAS, UN High Commissioner for Human Rights och olika instanser inom EU. Alla dessa har ignorerat de mest grundläggande reglerna för korrekt rapportering.

Verklig rapportering bygger på att samla in förstahandsvittnesmål, användning av genuina dokument och data och en process av verifiering, att ta in motsäggande åsikter och en ständig ansträngning att låta läsare dra egna slutsatser. När det gäller Nicaragua, liksom Kuba och Venezuela, har dessa kriterier ersatts av en hänsynslös kampanj av lögn, utelämnanden, godtyckliga uppfattningar, fördomar och ren manipulation.

Kanske den mest uppenbara händelsen var det misslyckade statskuppörsöket i Nicaragua i april 2018. Ursäkten för de våldsamma protesterna var den föreslagna reformen för pensionerna. Något som förvrängdes och feltolkades så att de flesta trodde på det absurda att storföretag ville försvara arbetares och pensionärs rättigheter. I själva verket ville dessa höja pensionsåldern från 60 till 65, avskaffa minimipensionen och indexeringen av pensionerna.

Medierna försummade fullständigt att rapportera detta och ljög om regeringens förslag, som i själva verket var en gradvis ökning av företagarnas bidrag till pensionerna med 3,25 procent och arbetarnas till 0,75. Och att de med höga löner skulle betala proportionellt till sina inkomster.

Det som i själva verket framkallade protesterna var en kampanj för regimförändring som drevs och finansierades av USA och dess allierade. Med undantag av Telesur svalde alla medier den idiotiska lögnen att storföretag och västfinansierade NGO:er försvarade pensionssystemet i Nicaragua. Detta är bara ett exempel på hur verklig journalistik övergivits.

På samma sätt pratar media om "politiska fångar" när de refererar till människor som tagit emot pengar från främmande regeringar och ägnat sig åt förskingring, berikande och penningtvätt. Samtliga är brott som lagfästs av det då högerkontrollerade parlamentet. Många av dessa personer har kampanjat för straffåtgärder mot sitt eget land och de har tagit emot betalning för detta. Ett förräderi som är straffbart i alla länder.

Nicaragua har att bemöta ett system utformat för att göra framgångarna för Sandinistregeringen osynliga och också i möjligaste mån förminska det som uppnåtts i Venezuela och Kuba.

Men precis som den kubanska revolutionens och den bolivarianska revolutionens demokratiska karaktär övervinner de ekonomiska, psykologiska och politiska sanktionerna från Väst, så kommer också den Sandinistiska revolutionen att göra det.

Stephen Sefton, NicaNotes AFGJ 221117 (nedkortat)

Nicaragua in Latin America ? the Invisible and the Reality

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande, samma pg och Swish som ovan)